

Jeroen Boschma

De wereld is niet meer zoals wij dachten

In 2004 zat ik te praten met een 16-jarig meisje. Vanonder de voor haar ogen hangende pony keek ze me niet aan. Het onderwerp was onderwijs, en om precies te zijn wat competentiegericht onderwijs is door haar ogen bekeken.

“De vraag zou niet moeten zijn wat we moeten leren, tjeezus dat heel veel, dat weten wij ook wel. We zijn nog jong man, maar jullie volwassenen zouden jezelf die vraag ook eens moeten stellen. Wie ben ik, wat wil ik en wat moet ik. Ik bedoel”, ging ze nog steeds naar haar eigen lok starend door, “zien jullie volwassenen dan niet dat het zo niet door kan gaan. Er is echt wel genoeg van alles in de wereld als jullie niet allemaal zo hebberig zouden zijn. De wereld gaat er straks nog aan kapot, haha en dan is het gewoon op en dan is er crisis en dan moeten jullie wel haha, want dan zijn jullie gezakt.”

De wereld is niet meer zoals wij dachten en generatie Einstein staat er middenin. En het meisje van nu 21 had gelijk; als we niet uitkijken, zakken we voor ons examen. Maar hoe moeten we dit dan doen, we hebben dit immers nooit geleerd, we kunnen slechts omgaan met groei, en hoe moeten we omgaan met de dingen die op ons afkomen en die allemaal nieuw voor ons zijn? De jeugd kijkt per definitie vooruit, achteruit kijkend zien ze een kind, en in tegenstelling tot wij oudjes laten ze de toekomst onbevangen en dus onbevooroordeeld op zich af komen. Als we bereid zijn om werkelijk de nieuwe wereld in te stappen dan zijn er alleen maar fantastische mogelijkheden.

We kunnen al onze marketingbudgetten halveren, vandaag nog, zonder enig gevaar. Als we gebruik maken van de nieuwe vormen van communicatie. We kunnen ons werk doen in de helft van de tijd als we open staan voor gedeelde kennis en informatie. En we kunnen echt innoveren als we niet meer bang zijn om fouten te maken en soms te verliezen, en verloren hebben we allemaal al toch?

Bestel deze boeken bij speakersacademybookstore.nl